

ת"פ 16615/05/18 - מדינת ישראל נגד רן ואנונו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 16615-05-18 מדינת ישראל נ' ואנונו
בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רן ואנונו

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של גניבה בידי עובד - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד הנאשם כשליח בחברת "HDF משלוחים" (להלן: "החברה") והתקיימו בין הנאשם לחברה יחסי עובד מעביד.

בתאריך 28.11.2017 סמוך לשעה 10:00 הגיע הנאשם לעבודתו כשליח ועל מנת לאסוף סחורה לחלוקה לסניף החברה ברחוב החרש 21 בחיפה.

בנסיבות אלה, גנב הנאשם מחשב מסוג "אסוס" בשווי של 10,785 ₪ כך שנטל אותו מקו החלוקה, החביא אותו בעגלת השילוח שלו ועזב את המקום וזאת ללא הסכמת המעסיק, במרמה, בלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את המחשב שלילת קבע מבעליו.

תשובת הנאשם לכתב האישום

3. ביום 3.2.19 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום ומסר שהנאשם כופר בגניבה וכן בפרטי המחשב וטען עוד כי הנאשם אינו יודע אם היה מחשב כזה ואם כן מהו מספרו הסידורי.

פרשת התביעה

4. במסגרת פרשת התביעה העידו מטעם התביעה עד התביעה מר בועז גל - מנהל תפעול, עדת התביעה הגברת נוי אלקובי - חוקרת תחנת משטרת זבולון, עד התביעה מר בועז שמר - מנהל הביטחון של החברה.

עד התביעה מר בועז גל - מנהל תפעול (להלן: "בועז")

חקירה ראשית

5. בחקירתו הראשית של העד סיפר כי במועד הרלוונטי היה במשמרת והמחשב מושא האישום נגנב כשהיה עם הגב ל"כלוב" אחסון החבילות (להלן: "הכלוב"). העד סיפר שיש בסניף כ - 25 נהגים. לכל נהג כלוב משלוחים שמוכן עבורו. כל משלוח נסרק ומקבל פלט עם כל הרשימה של המשלוחים שלקח. כאשר המשלוח נמסר, הנהג מעדכן באפליקציה, נחתמת חתימת המקבל והמשלוח נסגר.

6. העד סיפר שבאותו יום הנאשם הגיע ונסרקו עבורו המשלוחים וכי ברגע שהעד הפנה את גבו הנאשם לקח מעגלה אחרת מחשב והעמיס אותו על העגלה שלו. לאחר מכן יצא הנאשם עם העגלה על מנת להעמיס את המשלוחים ברכבו. הוסיף עוד העד שהמחשב לא נסרק וכי ככל שהיה נסרק היה מופיע בפלט של הנאשם.

העד הוסיף ואמר:

"הוא לקח את זה מהעגלה של אזור אחר. המחשב היה מיועד לאדם ברוממה, הוא עשה את קו נשר. ברגע שהוא לוקח מעגלה אחרת, מאחורי הגב שלה, אני לא יכול לדעת, ומעמיס על העגלה שלו, אין לי דרך לראות את זה. זה לא עבר ביד שלי".

לשאלה מתי נודע שהמחשב נגנב השיב העד:

"יומיים שלושה אחרי שהמחשב נעלם, התקשר הלקוח שאליו היה אמור להגיע המחשב באותו יום. עברו יום, יומיים, לא קיבל את המחשב, התקשר ודיבר איתי. אמרתי לו שימתין ואחפש. הפכתי את כל המחסן ולא מצאתי. אז הכנסנו את קצין הביטחון לבדוק איפה המחשב. אחרי בדיקה ראינו. שם קצין הביטחון הוא בועז. אז ראינו ביחד כולם, כל העובדים, אני ובועז ועוד מתפעל. רצינו להיות בטוחים במאה אחוז שאנו לא מאשימים אדם שלא אשם".

7. העד סיפר שהנאשם התבקש להגיע לסניף ולהחזיר את המחשב על מנת למנוע את ההליך המשפטי אך הוא סירב.

8. במסגרת חקירתו הראשית הוצג לעד דף חלוקה ליום 28.11.17 שנמסר לנאשם באותו יום (ת/1) ממנו עולה שהמחשב אינו בין הפריטים המצוינים ברשימה.

9. במסגרת עדותו של העד הוקרן לו סרטון המתעד בבירור לשיטתה של המאשימה את העברת המחשב מושא האישום לתוך הכלוב השייך לאזור החלוקה של הנאשם. אתיחס בתמצית למספר נקודות אותן הדגיש העד בהתייחס לסרטון מצלמה מספר 12.

העד מציין שהנאשם מטייל בין העגלות שאינן קשורות אליו. בהמשך מתאר העד, נראה הנאשם יחד איתו ליד העגלות, העד סרק משלוחים וצירף אותם לקו של הנאשם. בהמשך מוצג בפני העד סרטון שכותרתו בחומר החקירה "רן חוזר לוקח את המחשב ללא אישור ומסתיר אותו בעגלת משלוחים שלו" וכך תיאר העד: "אני עסוק עם נהג בקו אחר. ניתן לראות את רן מגיע מהכניסה הראשית. הוא ראה שהסתובבתי הלך כאילו לסדר את העגלה שלו. הוא מחכה לראות שאני עם הגב אליו...אני עם נהג אחר, רן חוזר מסתכל על העגלות".

העד מספר בחקירתו הראשית שהנאשם נראה לוקח משלוח שלא קשור אליו כשאינו אף אחד בסביבה והמשלוח לא נסרק. בהמשך נראה הנאשם לוקח את העגלה שלו עם המשלוחים ויוצא החוצה. הוא חוזר לקחת עוד כמה דברים.

לעד הוצג סרטון מספר 17 שכותרתו "רן מגיע לרכב עם דוח ריכוז". לעניין זה התייחס העד ואמר: "זה שטח שכל נהג מגיע עם רכבו, מעמיס את המשלוחים ויוצא לחלק אותם, חלק עם רכבים פרטיים שלהם וחלק עם רכבים שלנו. הרכב הלבן הוא רכב של החברה. הרכב של הנאשם הוא הרכב האפור עם הדלת הפתוחה".

חקירה נגדית

10. בחקירתו הנגדית של העד התבקש לתאר את סדרי העבודה הקבועים לרבות באותו יום וכך העד תיאר: "מגיעה משאית מפתח תקווה בין 24:00 ל - 02:00 בבוקר פורקת את כל הסחורה בכלובים למחסן. בשעה 04:00 או בשעה 03:00 בבוקר מגיע ממין. תפקידו לקחת את כל המשלוחים וכל משלוח לשים בעגלה שהאזור שם מיועד להפצה מבחינת האזורים. משלוח שמיועד כרמל בחיפה ישים על עגלה אחת. משלוח שמיועד לעיר ישים על עגלה אחרת. אני מגיע בין 04:00 ל - 05:00 בבוקר. אם הם סיימו למיין אני עוזר להם. אם יש טעויות ושמו משלוח שלא בעגלה הנכונה, אני מסתכל ואז כל החומר מוכן להפצה. כל קו מוכן. מה שנשאר לי לסרוק לכל נהג את כל החבילות".

11. זאת ועוד הוסיף העד וסיפר כי הלקוח- מי ששלח את החבילה הוא זה שמדביק את הברקוד על החבילה. לגבי האפשרות שהחבילה כלל לא הגיע לסניף החלוקה בחיפה התייחס העד ואמר: "יש כמה דרכים לבדוק אם נוצר מצב כזה. כתוב כאילו שרשום לנו שזה עלה על משאית חיפה אך בפועל זה לא נמצא. בשביל זה אנו עושים ספירת מלאי כל בוקר. כאשר מגיעים המשלוחים מהמשאית, אנו עושים כניסה לסניף חיפה, יורים את כל החבילות ויוודעים שזה נמצא בוודאות בסניף. אם היה מצב שהחבילה לא הגיעה לסניף היא היתה עולה ברשימה של חבילות שלא הגיעו וגם לא נסרקו".

12. העד סיפר שברגע שהמשלוח לא הגיע ליעדו והלקוח שאלו היתה צריכה החבילה להגיע התקשר לברר למה לא קיבל את החבילה, היה לו את המספר לצורך הבדיקה. במקרה זה כך סיפר העד, החבילה נכנסה למחסן חיפה ונעלמה. באשר לאריזה של החבילה הספציפית ציין העד שלא הגיעו אליהם יותר משתיים או שלוש חבילות כאלה ביום.

עדת התביעה הגברת נוי אלקובי (להלן: "נוי")

13. העדה שימשה כחוקרת בתחנת משטרת זבולון. באמצעות העדה הוגש מזכר **ת/2**.

בחקירתה הנגדית סיפרה העדה כי שוחחה עם המתלוננת, הלקוחה שהזמינה את המחשב ולא גבתה הודעתה כיוון שלא ראתה צורך בכך. שהתייחסה לשיחת טלפון לכאורה שהתקיימה בין המתלוננת לנציג שירות כלשהו שמסר לה שהמחשב הגיע ליעד אחר, השיבה העדה שלא היו למתלוננת פרטים באשר לזהות נציג השירות ועל כן לא היתה כל דרך להגיע אליהם ולברר.

עד התביעה מר בועז שמר - מנהל הביטחון של חברת המשלוחים HFD (להלן: "שמר")

14. עדותו של עד זה התפרשה על פני שתי ישיבות.

15. העד סיפר שאחד מבעלי החברה והאחראי על סניף חיפה, מר נחומי כהן התקשר אליו וטען בפניו שנעלם מחשב נייד מהסניף. העד סיפר שביקש ממר נחומי להיכנס למצלמות ולברקוד ולבדוק בהתאם לשעה מה קרה למחשב. מר נחומי אמר לו שצפה במצלמות והוא רואה בחור בשם רן ואנונו לוקח את המחשב וביקש מהעד לטפל באירוע. העד מספר שצפה בסרטון וראה בחור שלא הכיר קודם לכן שהוצג בפניו כרן ואנונו כשהוא לוקח מהרצפה מחשב, שם אותו בעגלה ולוקח אותו לרכב שלו, מבלי שהמחשב מוקלד או נסרק. בהמשך, לדברי העד, בדק בסניפים אחרים את קליטת החבילה והתברר לו שהחבילה הגיעה בלילה של 28.11.17 מהמרכז, מסניף המחסן בפתח תקווה, החבילה הגיעה עם משאית, נפרקה בסניף ונסרקה בסביבות 00:43 על ידי ממיין לילה.

16. באשר אופן ההעסקה של הנאשם ציין העד שמדובר במי שהוא קבלן עם רכב שלו אך שכיר שמקבל משכורת.

17. באמצעות עד זה הוגש **ת/3** - חשבונית רכישה של המחשב הנייד אשר היה אמור להגיע לעו"ד עטרה מירב ברגר, מי שהתלוננה שהמחשב בסופו של דבר לא הגיע ליעדו.

18. העד התייחס בעדותו למסמך הנושא את הכותרת "קליטת שליחויות" - **ת/4** והסביר:

"לקוחות אצלנו הם לקוחות קבועים שיש להם אפשרות להכניס דרך אתר החברה את השליחויות שלהם ובהתאם לכך הם מוציאים מדבקה של השליחויות עם הברקוד שצוין כאן למעלה 6085252 עבור עטרה מירב ברגר ומצוין שם לאיזה קו זה היה אמור להגיע. במקרה הזה היה אמור להגיע לקו 835 שזה קו רוממה. זה מה שאנו רואים בשליחות. בדף השני רואים את השיבוץ, את האינטרנט שהלקוח הכניס לאתר של החברה, שובץ למקור שזה הכנסה של המחשב בוויב באתר מקום בדרך למשרד זו השליחות בשעה 15:12 הנהג שסרק את החבילה אצל הלקוח, משרד ליעד ב- 18:36 זה כניסה למחסן אצלנו, במפעלים 9 בפתח תקווה. העברה למחסן קדמי זה הממין שסרק את החבילה ומיין אותה לעגלה של חיפה ברחוב המפעלים 9 לפני העלתה למשאית לכיוון חיפה. משרד ליעד ב - 04:43 זו כבר קריאה של החבילה בסניף חיפה על ידי ממין לילה בסניף חיפה".

19. העד התייחס למספר הנקוב 6085252 וטען כי מדובר במספר ברזל של אותו מחשב שנכנס עם ברקוד של החברה. בעניין זה הוסיף העד ואמר שהחבילה חייבת להיסרק בקו החלוקה שממוענת אליו. יתירה מכך, לדברי העד יש גם את שלב המסירה ללקוח שהוא מאמת בדיעבד את האישור ושם אמורה להיות מצוינת חתימה של הלקוח על גבי המחשב.

20. העד סיפר בעדותו כי מסר לחוקר החסן נייד (להלן: "דיסק און קי"). מדובר בדיסק און קי שהוא עצמו רכש והוריד קבצים והוסיף "כשאומרים לערוך זה לסדר אותם בצורה מסוימת, בלתי ניתן לסדר הסרטונים כי זה לא מצלמות אבטחה. במערכת שלנו, אנו משתמשים בה, שמורידה מראש הקבצים, מכינה אותם, לפי גודל מסוים שהיא בוחרת. אני לא יכול לקחת את הקובץ ולערוך אותו לפי שעות, עלי להתאים את הקובץ לשעות שלי. קובץ אחד יכול להתחיל בשעה 10:15 ולהסתיים בשעה 10:30. האירוע יכול להיות ב - 10:29. אין לי דרך לפצל. עלי להוריד את כל הקובץ. המערכת בוחרת את הקבצים. במידה לוקח לחוקר, לא בודק באותו רגע אלא אחר כך, נכנסים לקבצים וסימנתי אותם בכתב, הוספתי על הפס כותרות בכתב ידי". העד ציין שמלבד הוספת הכותרות לא נעשתה שום עריכה.

21. במהלך עדותו של העד שוב הוקרן הסרטון המתעד לכאורה את ביצוע העבירה בשלב בו הועבר המחשב הנייד לכלוב של הנאשם. במהלך עדותו ציין העד שבאותו יום היו שבע חבילות של "אלפא מחשבים" אך רק אחת בלבד עלתה לאזור חיפה. לשאלת בית המשפט האם יכול להיות שהיו עוד חבילות של לקוחות מחשבים אחרים של אסוס אמר העד: "הכל יכול להיות. לא עם אותן מדבקות, לא עם אותה צורה, לא עם אותה אריזה. לשאלה מאיפה הביטחון, אני משיב שכל לקוח מדביק את המדבקות בצורה שונה. הלקוח הזה מדביק את החבילות שלו באותה אריזה, בצד ימין הוא שם מדבקה של הברקוד. .. אני אישית בדקתי את פריקת המשאית וזיהיתי שזו החבילה לפי צורת העמסה והפריקה".

22. העד הוסיף בעדותו שניתנה על ידו הוראה בסניף שאף אחד מהנהגים לא מוציא את החבילות מהקו ולא סורק את החבילות שלו חוץ משני נהגים שמגיעים בשעה 05:30 בבוקר. כל שאר הנהגים בועז אישית סורק את החבילה ומביא להם בידיים והם מניחים את זה בקו החלוקה.

23. ביחס להשתלשלות העניינים שלאחר האירוע מושא כתב האישום, סיפר העד שקבע פגישה עם הנאשם והסביר לו את התוצאות ואמר לו שחסר מחשב ורואים אותו לוקח את המחשב, הנאשם שלל מכל וכל והתעקש שזה לא הוא.

חקירה נגדית

24. העד הסביר בחקירתו הנגדית כי פרטים שמסר בחקירתו הראשית לא נמסרו בהודעתו במשטרה כיוון שלא מצא לנכון לצין אותם והוסיף כי ערב הדיון נכנס למחשב וערך בדיקה וכי כיום הוא יודע שהיו שבעה מחשבים ניידים שיצאו ביום 27.11.17.

25. בחקירתו הנגדית התבקש העד לציין מה הם הסימנים שעל פיהם הוא מזהה בוודאות שזה המחשב שנגנב והעד השיב: "אופי העמסת העגלה שראינו כביכול במפעלים 9 על ידי בנימין שהוציא אותם מהעגלה של חיפה כללי שלא ראינו את הסריקה שלו כי הפנה את הגב, שם אותה בצד שמאל של העגלה כאשר שתי המדבקות הלבנות פונות לכיוון אמצע העגלה. רואים בוודאות שהכתב של אסוס שמופיע בתמונה, מופיע גם שם אותו דבר. לפי אופי החבילות שבנימין העמיס רואים את אופי הפריקה. לא ניתן לטעות. זה אותו דבר בדיוק".

26. בהמשך חקירתו הנגדית בדיון ההוכחות השני שהוקצה לעדותו העלה ב"כ הנאשם טענה לפיה הנאשם חזר לסניף לאחר שנסע לחיפה ופיזר את החבילות והחזיר את החבילות שלא חילק ולקח שליחות נוספת של חבילות לחלוקה. העד השיב ביחס לכך שלא היה כדבר הזה וכי הנאשם טען בפניו שלא היה דבר כזה. הנאשם לא חזר לסניף לאחר מכן ולא החזיר חבילות.

עדת התביעה הגברת ליאת בליטי

27. העדה שימשה כחוקרת בתיק בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום. באמצעות העדה הוגש: מזכר - ת/7, חקירת חשוד וטופס זכויות חשוד - ת/8, מזכר ת/9, דו"ח ת/10, מזכר ת/11.

28. בחקירתה הנגדית התבקשה פעם אחר פעם החוקרת להסביר כיצד קבעה כי מדובר במחשב נייד ולא מוצר אחר באותה קופסא והעדה השיבה: "יכול להיות שפירשתי שזה מחשב. כל רצף ההשתלשלות הבנתי באיזו חבילה מדובר של המחשב, כשרואים בתיעוד רואים אותו כל הזמן מתעסק בקרטוני חומים רגילים. החבילה הזאת היתה מאד ברורה, שחור מובהק, מלבני וישר מאד הבנתי שמדובר במחשב". בהמשך כשנשאלה העדה אם בתוך החבילה יכול להיות שהיה מחשב אחר והעדה השיבה שאיננה יכולה להשיב כל עוד החבילה לא הגיעה לידיה.

29. הסנגור הטיח בעדה שהחבילה לא הגיעה לחיפה וביקש לדעת מה המאפיינים שקובעים את הגעת החבילה לחיפה והעדה השיבה: "מדובר בקרטון שחור. מתאריך 27 ועד 28 שבו הגיעה לחיפה וכל השתלשלות שאנו יודעים ניתן לראות שמדובר בקרטון של אסוס ב - 27 ואז מגיע לחיפה, שם נסרק בברקוד ויש עדות של בועז

שצורף לתיק החקירה וציין כי סורק לפי ברקודים קרטון קרטון. הקרטון נסרק והונח לשלוחה של רוממה".

30. העדה עומתה בחקירתה עם הטענה לפיה המתלוננת סיפרה שמישהו מחברת השילוח מסר שלפי הרישומים היא קיבלה את המחשב והעדה השיבה: "בסופו של דבר לא עשיתי את הבדיקה אך הוברר לי כי המחשב לא הגיע ליעד וכאן המשטרה פתחה בחקירה כדי להבין השתלשלות לאן הגיע המחשב. ניתן לראות על פי התייעוד את רן עם הקרטון השחור המדובר לוקח אותו מהעגלה שלא שייכת לאזור קו החלוקה שלו ומכניס אותו לרכבו".

עד התביעה גל פולישוק (להלן: "פולישוק")

31. העד שימש כחוקר בתחנת משטרת פתח תקווה. באמצעות העד הוגשו: צילום ת.ז. של הנאשם ת/2, חשבונית ת/3, דו"ח קליטת שליחויות שמתייחס לברקוד - ת/4, צילום המחסן ומוקף בעיגול כלוב עם האריזות ובכלל זה אריזה שחורה ועליה הכיתוב אסוס - ת/5. דיסק און קי המכיל מספר קבצי וידאו - ת/6. הוסיף העד ואמר בעדותו:

ת. כשהמתלונן מצרף דיסק און קי אני תופס ושם את זה ברישום. במידה והתיק לא שייך לתחנה שלנו, מצרף אותו לתיק עצמו והתיק נשלח לתחנה שמטפלת עם הדיסק און קי.

ש. מה קרה במקרה זה?

ת. התיק לא שייך אלינו ולכן צורף לתיק פיזית ונשלח יחד עם התיק.

ש. מדוע אתה גבית עדות ממר שמר?

ת. אני חוקר בשרות לאזרח והייתה קבלת סיוע, והוא גר כנראה קרוב אלינו בפתח תקווה ואז זה הגיע אלינו ואני קיבלתי אותו. גם חוקר אחר יכול היה לקבלו.

....

ת. הדיסק און קי צורף לתיק ונשלח לתחנה הנוגעת. במסמך זה זה בא פורמלית עם תקציר התיק שמופיע מה נגב לטענת המתלונן והדיסק און קי מופיע כי נשלח, אז מופיע מידע חקירתי. אם זה היה נשאר אצלנו זה היה נרשם כמוצג.

32. בחקירתו הנגדית התבקש העד להתייחס לתפיסה:

ש. זה לא נרשם כמוצג?

ת. לא. כי זה הועבר עם התיק.

ש. אתה רשמת דו"ח תפיסה?

ת. דו"ח תפיסה רושמים רק על מוצג שנשאר אצלנו.

ש. למה?

ת. כי התיק עובר בכללותו. כך אנו עובדים. התיק עובר כולל המסמכים כולל הכל לתחנה הנוגעת.

ש. דו"ח תפיסה כשאתה מקבל משהו לידך אתה איש המשטרה הראשון שמקבל לידך, אתה לא צריך לסמן זאת?

ת. לא. לא סימנתי. אם לא רשום אז לא סימנתי.

ש. את שאר המסמכים כן סימנתי?

ת. כי שאר המסמכים סרקתי לתוך המחשב.

ש. זאת אומרת שאם אציג לך עתה 5 דיסק און קי, אחד מהם אותו אחד שהעברת, אין לך דרך לדעת להבדיל ביניהם?

ת. לא. אין לי דרך, כי גם את הדיסק און קי הזה אני לא בודק כי אסור לי .

עד התביעה מר נחום כהן

33. העד סיפר בעדותו שהוא שותף בחברת השליחויות. העד סיפר שיש לו ארבעה או חמישה סניפים וכי כל יום הוא במקום אחר. בכל אחד מהסניפים יש משרד והמטה נמצא בפתח תקווה. העד סיפר שכל סניף מקבל בלילה משאית עם סחורה וממיינים את העגלות לפי צירים כלשוננו של העד "יש כלוב, הממין רואה שכתוב תא מס' 700 אז הוא שם ב 700".

34. לשאלה מה קרה במועד מושא כתב האישום, השיב העד:

"חיפשו חבילה, נעלמה חבילה, לא מצאו אותה בציר, בצהריים עושים ספירת מלאי. לא מצאו החבילה ואז פנו לקב"ט, אז היה הקב"ט בועז שמר. הסתכל במצלמות, חיפש החבילה, אמרו לו מה מחפשים".

35. העד סיפר שניכנס לעומק המקרה בזמן השימוע. העד מספר שלאחר שראו את כל הממצאים והתמונות הוחלט על שימוע ובשימוע הנאשם הכחיש את המעשה וכאשר הנאשם נשאל איפה החבילה השיב שאיננו זוכר.

36. בחקירתו הנגדית אישר העד שכאשר חבילה מגיעה מפתח תקווה לחיפה המיון מתבצע בחיפה ובאשר להדבק הברקוד סיפר העד כך:

"לקוח שמזמין חבילה באינטרנט ורוצה לשלוח אותה למקום מסוים, מדבקה יוצאת. כשאני אומר הלקוח, כוונתי לשולח החבילה. זו המדבקה שמלווה את החבילה עד המסירה".

באמצעות עד זה הוגש פרוטוקול השימוע - נ/1.

ביחס למתלוננת אישר העד שביקשה לשנות את יעד המסירה וכן אישר שרק בעקבות פניית המתלוננת החלו לחפש את החבילה. העד אמר בעדותו שהחבילה בכתובתה המקורית לא היתה אמורה להיות באזור של הנאשם כיוון שהכתובת המקורית אינה בקו שלו, העד אמנם לא ידע לציין בוודאות מהו הקו של הנאשם אך גם אמר שטיפול קווי השילוח אינו באחריותו.

37. באשר לצורת העבודה במחסן סיפר העד את הדברים הבאים:

"ש. מה השלבים של שליח כלשהו שצריך לעשות כדי להוציא את החבילה? הוא בא בבוקר, מתחיל לעבוד. מה הוא עושה?

ת. הולך לאחראי מחסן ואחראי מחסן מוציא לו את החבילות. אם זה שליח ותיק, הוא מוציא לבד. לוקח אקדח סריקה וסורק את כל החבילות ושם בעגלה חדשה.

ש. ומה קורה כאשר הגיעה חבילה לא סרוקה לאיזה שהוא שליח והוא הגיע לכתובת מסוימת ורוצה למסור את החבילה באותה כתובת ומסתבר לו שהיא לא מופיעה לו בטלפון שלו?

ת. סורק אותה במקום.

ש. ואז למעשה החבילה מתווספת אליו וגם מזדכה כי יש חתימה של הלקוח.

ת. נכון.

ש. זאת אומרת שיש בהחלט מצבים שחבילות מגיעות מסיבות שונות לשליחים והם מבצעים את המשלוח, סורקים בשטח והכל בסדר, נכון?

ת. כן.

ש. ואז ברשימת החבילות של אותו שליח לאותו יום, החבילה מתווספת אבל לא בהדפסה אלא באפליקציה?

ת. נכון.

ש. משמע שכשיש דף חלוקה מודפס מתחילת יום העבודה, הוא לא בהכרח משקף את מה שהתרחש בהמשך יום העבודה, נכון?

ת. אם לא עשו בדיקה יסודית... העובד מוציא פלט, סרק למשל 50 חבילות, מוציא דו"ח, מופיע לו ברשימה 50 והוא אמור לספור שזה 50, להגיד לך שזה מאה אחוז עובד, אני לא יכול לומר.

ש. כמה מחשבים מסוג אסוס היו ברשות הקבוצה בשבוע הרלוונטי?

ת. אין לי מושג.

ש. כמה מחשבים כאלה היו באותו שבוע בסניף חיפה?

ת. אחד בערך.

ש. מה זה אחד בערך?

ת. זה מחשב מאד יקר להבנתי וזה לא דברים שיש בשוטף.

ש. מה שאתה אומר עכשיו זו הערכה, נכון?

ת. כן.

ש. זו אינה עובדה בדוקה?

ת. לא.

ש. את המחשב עצמו, לא ראית פיסית, מעולם?

ת. לא.

38. העד עומת עם טענת ההגנה לפיה הגשת התלונה היתה בעקבות הגשת תביעה על ידי הנאשם כנגד החברה בבית הדין לעבודה (נ/2). העד השיב לעניין זה: "לא יכול להיות אנחנו לא עוסקים בגזל".

39. בחקירתו החוזרת של העד התבקש העד להתייחס לטענה לפיה הנאשם מסר את החבילה ללקוח אחר והעד השיב לעניין זה: "לא, לא היתה אינדיקציה לחבילה לפעולה נוספת, לסריקה לאחר מכן והיא גם לא חזרה לסניף".

40. בחקירתו החוזרת אמר העד שלמיטב הבנתו הנאשם לא היה מוסמך לסרוק חבילות והוסיף שהחבילות חייבות להיסרק ולשאלת בית המשפט השיב שאי אפשר להעביר חבילות סתם כך מעגלה לעגלה.

41. ברשות בית המשפט נשאל העד בשאלות לאחר החקירה החוזרת וכך סיפר העד בחקירתו:

ש. כשאתה אומר שבמקרה הזה החבילה לא חזרה לסניף, אתה אומר את זה מידיעה או מהערכה?

ת. מידיעה.

ש. איך הידיעה הזאת הגיעה אליך?

ת. כל מה שחוזר לסניף, נסרק.

ש. אם זה לא נסרק כשזה חוזר לסניף, אז מה קורה?

ת. אם זה לא נסרק כשזה חוזר לסניף, אז מישו אחר גנב את זה.

ש. יכולה להיות אופציה כזאת?

ת. כן.

ש. מה שאמרת כאן זה לא על סמך בדיקה אישית שלך שאתה עשית חיפוש בסניף או חיפוש במאגרי המידע, אתה באופן אישי?

ת. אני גם הייתי במעקב בחלק ממאגרי המידע.

פרשת הגנה

גרסת הנאשם בחקירתו מיום 12.3.18 - ת/8

42. בחקירתו הנאשם ויתר על זכותו להיוועץ עם עורך דין. הנאשם סיפר בחקירתו שעבד בחברת HFD וסיים את עבודתו שם כיוון שלא רצו לשלם לו משכורת והאשימו אותו בלקיחת חבילה שלא לקח והראו לו במצלמות את עצמו מעמיס סחורה לעגלה והצביעו על חבילה ואמרו לו שחבילה זו נעלמה אך הוסיף: "אני יודע שחילקתי אותה עם כל שאר החבילות". כשנשאל הנאשם מה צורת העבודה אמר: "אני עובד פרי לנסר. בעיקרון אני מגיע למחסן פוגש בחור בשם בועז שהוא אחראי לוגיסטיקה שם והוא מצבע לי על האזור שלי ועל העגלות שלי. יש עגלות מברזל גדולות מרשת, אני לוקח את העגלות מעמיס לתוכן קרטונים שזה משלוחים שיש לי עם מספרים ואני מחלק ללקוחות". בחקירתו הציג הנאשם דוח מתאריך 28.11.17.

43. הנאשם נשאל אם במועד הרלוונטי לכתב האישום לקח חבילה של מחשב אסוס? והנאשם השב לשלילה ואמר שאינו יכול לדעת אם מדובר במחשב כי זה קופסאות ואין דרך לדעת מה בקופסא. לשאלה אם לקח באותו יום והנאשם השיב: "לקחתי חבילה שחורה אני לא יודע אם זה מחשב". כאשר הוצג בפני הנאשם הסרטון מהמחסן אמר שהוא רואה בחור לוקח את הקרטון השחור ועליו רשום באנגלית אסוס ומעביר אותו לעגלה אחרת. בהמשך אמר הנאשם: אני רואה את המחסן בחיפה בחרש 21 אני רואה עובד לוקח קרטון שחור שהיה עליו לוגו לא יודע אם כתוב עליו אסוס הוא מוציא אותו מהעגלה ומניח את הקרטון השחור על הרצפה ליד

עגלות..."אני מזהה את עצמי לוקח עגלה ובתוכה סחורה של קרטון מביא אותה ליד האוטו שלי מסוג פולו כסוף ומוציא קרטון שחור ומכניס אותו אחורי שמאלי של האוטו". ובהמשך עוד הוסיף שוב: "אני מזהה את עצמי לקחתי חבילה שחורה שהיתה מונחת על הרצפה והכנסתי אותה לעגלה".

44. כשנשאל הנאשם אם לפני העמסת החבילות לעגלה הוא סורק עם מכשיר הברקוד והנאשם השיב הנאשם שיש בחור שסורק את החבילות עם מכשיר ברקוד והוא אומר לו לבדוק לפי כתובות ולקחת. כשהוצג בפניו הסרטון אמר: "אני מזהה את עצמי הולך לקרטונים שמונחים על הרצפה ובוועז מגיע לשם חלק מהחבילות הוא נותן לי ביד ואני מכניס לעגלה וחלק הוא מסדר אותן בעגלה אחרת". כשהתבקש להסביר את הנראה בסרטון כך שהנאשם לא קיבל שום חבילה לפני שבועז סרק אותה השיב הנאשם: "אני אסביר לך שיש חבילות בוועז מראש מסדר לי אותן לפי כתובות לפי אותה כתובות פשוט ללקוחות שונים וזה ככה זה נראה בסרטון כי יש דברים ששמורים מראש".

בהמשך אמר את הדברים הבאים: "לקחתי חבילה ולא גנבתי שום חבילה אלא חילקתי את כל מה שהיה עלי. בסך הכל יש פה טעות שכנראה לקחתי את זה ללקוח איקס וזה היה צריך להגיע ללקוח וי. אבל לא גנבתי שום חבילה". כשנשאל הנאשם בחקירה כי לפי הסרטונים הנאשם לקח את החבילה ללא כל הוראה מבוועז השיב שאינו זוכר.

עדות הנאשם בבית המשפט

חקירה ראשית

45. בחקירתו הראשית סיפר הנאשם על נסיבותיו. באשר לצורת העבודה בחברה סיפר הנאשם את הדברים הבאים:

"מכיוון שאני פרי לנסר אני על כל חבילה מקבל סכום מסוים ושעות העבודה צריכות להיות קצרות, בעיקרון אני יכול בכל שעה. ביום רגיל אני מגיע לצורך העניין ב9 בבוקר שותה קפה ופוגש את בוועז ומצביע לי על כל האזור שלי ומבקש ממני לסדר את החבילות לפי כתובות למיין אותן. ביום הראשון מיינתי את רוב הכתובות שיהיו לי בראש על מנת לשנן אותן ולעבור על כל העגלות ולסדר".

46. באשר לאזורי החלוקה סיפר הנאשם את הדברים הבאים:

"אזור חיפה. אחרי שסידרתי את כל הכתובות הוסבר לי דרכו דרך בוועז, פתחנו מפה והסתכלנו על הכתובות ובעצם בנינו מסלול איפה אני צריך לעבור. זה ביום הראשון. בימים שלאחר מכן אני כבר הוסבר לי סוכם איתו שכל הרחובות שאני עובר בהם מהמחסן לכיוון חיפה נשר נו"ש אני יוצא מההסתדרות ואני יכול לקבלת את כלה חבילות של הקו שלי נוגע בהם כי זה חיפה. לאחר מכן הייתי מגיע למחסן, שותה קפה בקצב שלי, נצבע לי האזור שלי שזה כל חיפה, הייתי מגיע ואני פרילנסר, אני לא יכול לקחת חבילה ולנסוע כמה קילומטרים את הנסיעה אני צרי לעשות שתהיה משתלבת, שיהיה גם וגם ולחפש את אותה כתובת, זה יכול להיות יד לבנים

ואם זה אחד ליד השני אני לוקח את שניהם. הייתי צריך לתקתק את הדברים בצורה מהירה, הייתי מחשב את עובי התיק והוא היה מסדר לי ערימה בלי כתובות לכל חיפה וזה אנשים שחייב לחייג להם, שלום אדוני איפה אתה נמצא אני מגיע לך עכשיו, אתה רואה כתובת ולא יותר מזה. העבודה שלי הייתה מסתכמת מ - 11 ועד 16 ולפעמים מה 12 בצהריים עד 22 בלילה, הייתי בא ב-12 אם הייתי עובד עד שעה 22."

47. באשר לאופן תהליך הסריקה של החבילות תיאר הנאשם כך:

תהליך הסריקה היה מתבצע בצורה שכל המשלוחים משויכים עליי, אם הם מגיע 400 הקופסאות אוטומטית של קופסאות של חיפה, נווה שאנן, רוממה, זה היה משתייך לשליח 3415, זה מספר שליח. השליח לקח את כמות החבילות, בועז בשיחת טלפון או הודעה מצלם לטלפון ומשייך את אותם 70-100, אם יוצאים 80 משלוחים הם משויכים עליי, רק אני השליח היחיד שעושה את חיפה מאיפה שחיפה נמצא צפונה, אזור תעשייה. אני מקבל בקריות, לשאלת בית המשפט מה הוא כולל אני משיבה שהוא כול את רוממה, נווה שאנן, כרמל וטירת הכרמל ונשר."

48. במסגרת חקירתו הראשית הוצג בפניו ת/1 והנאשם אישר שמדובר שדו"ח המשלוחים. והוסיף באשר לאזורי החלוקה שלו: "בטח שיש, זה הקו שלי. מופיע את בורלא, חניתה שזה לא קשור, את ההסתדרות, את אורן. לשאלת בית המשפט, בורלא זה רוממה וגם אורן זה רוממה. יש עוד מספר, זה הקו שלי וזה מה שעשיתי כל הזמן".

49. באמצעות הנאשם הוגשו טפסים נוספים שלטענת ההגנה מלמדים על אזורי החלוקה של הנאשם - נ/3. כשנשאל הנאשם לטענת בועז אין כל אזור חלוקה השייך לנאשם מלמד נווה שאנן ונשר השיב הנאשם: "במעמד החוזה וההסכם יש פה בטופס שאפשר להסתכל למעלה שיש חיפה, יש את קריות, מופיע לו עכו ונהריה וזה האזור לו. כשאני עשיתי את החוזה שלי, אני חיפה ובגלל זה הם היו צריכים אותי". בעניין זה אציין כי הנאשם חזר פעם אחר פעם על האמור בחוזה ואולם חוזה זה לא הוגש לבית המשפט ובתשובה לשאלת בית המשפט בעניין זה השיב סנגורו: "לשאלת בית המשפט - אתם טוענים שזה רשום בחוזה והחוזה לא הוגש אני משיב שכן, הוא לא הוגש כי החוזה לא נמצא ברשות הנאשם. אני הייתי שמח להגיש אבל אין לנו אותו".

50. בעדותו הראשית סיפר הנאשם שאינו יודע מה יש בתוך החבילות.

51. לשאלה אם הנאשם לוקח חבילות שאינן נסרקות על ידי בועז השיב הנאשם: "כן בטח, כל הזמן זה ככה. אסביר, הסברתי מקודם שמגיעים קודם 400 או 1000 משלוחים שמושכים לשליח, אם הוא לא הספיק לעשות את הסריקות השליח עושה את זה יחד איתו. ברוב המקרים אני אגיע מאוחר והוא כבר סרק את זה, אני לוקח ופשוט תבחר את כל המשלוחים שאתה רוצה והוא עושה את הבדיקה שלו ורואה שחסר

והמסירה מבצעת באמצעות האפליקציה, אני מסמן וי ביד כדי שתהיה לי הוכחה שהמשלוח בוצע למרות שבאפליקציה זה כאילו. כל שליח שהוא נכנס לחברה מקבל אפליקציה שהוא יכול להוריד בטלפון, יש לו את הקוד שלו לפי אזור 3415 והסיסמה זה תעודת זהות, זה בעצם נותן לו אישור על כל חבילה את הפרטי לקוח מלאים ואני מתכוון אפילו לטלפון נוסף שעל הדף לא רשום, בתוך האפליקציה ניתן לראות הערות כמו תשאיר בארון חשמל, תתקשר לפני השער. הערות דומות".

...

"מוסר את החבילה ללקוח, במעמד הזה הלקוח חותם לי בטלפון, מקבל הוראה באפליקציה שהחבילה נקלטה וזהו. כשאני מגיע למחסן באותו יום או יום אחריה הרשימה לא מתוקנת, אלא רק מה שאני שם. אז שוב, אני לוקח עגלה נוספת בלי לסרוק אותה ואז הוא משייך הכל עליי, בדף יכול להיות לי פתאום נגיד 28 אבל ב - 29 יופיעו חבילות שהופיעו ב - 28".

הנאשם הוסיף ואמר את הדברים הבאים:

"כל מה שאני סורק מופיע עליי. שליח לא יכול לסרוק חבילה שהיא לא מהאזור שלו. אני לא יכול לסרוק חבילה שלא מהאזור שלי. לשאלת בית המשפט האם אני כפרינסר מותר לסרוק את החבילות אני אומר שכן, בטח. גם את המסירה והברקוד. לי יש סמכות באפליקציה להעביר את הברקוד. במחסן אין לי סמכות לסרוק את הברקוד. זה לא קשור למחסן".

52. הנאשם הוסיף כי הוא סורק את החבילה במקום במקרה שהחבילה אינה מופיעה באפליקציה וכלשונו תיאר:

"סורק אותה במקום, לפני שאני מגיע לבן אדם אני נניח את רואה את כל המספרים לצורך העניין אסביר, פה זה דפוס אופק אז אני אומר אהלן אני השליח ומכין את כוס, רק ברגע שהגעתי לכתובת פיזית עם אותה חבילה וזה לא משנה אם זה שקית ניילון קופסא, פיזית נכנס לאפליקציה וסרקתי, לא סרקתי אז אין אישור. האפליקציה מאשרת שהלקוח קיבל את החבילה".

53. הנאשם סיפר שנודע לו לראשונה שיש בעיה עם החבילה מושא האישום רק מספר ימים לאחר מכן ונאמר לו להביא את החבילה האבודה ואז יקבל את המשכורת. בהמשך נערך שימוע לנאשם. באמצעות הנאשם הוגשו התכתבויות הודעות עם בועז - 4/נ.

54. הנאשם התבקש להסביר לבית המשפט את דבריו בחקירתו במשטרה :

ש. "בחקירתך במשטרה אתה מצטט בשורה 15 - 16 בהמשך לשאלה לגבי החבילה, אני

עמוד 14

יודע שחילקתי אותה עם כל שאר החבילות. למה אתה מתכוון?

ת. ברגע שפנו אליי זמן מה אחריי, והחבילה לא המשיכה לחזור כמו בשאר הטפסים אני יכול לתת במאה אחוז שהיא חולקה. אם היו פונים לצורך העניין יום או שלושה ימים אחרי שכמות המשלוחים שביצעתי לא גבוהה מידי הייתי יכול לדעת כמה חבילות, מה היה ואיפה. החבילה הזו חולקה, אני לא זוכר אם באותו היום או באחרי אבל חזרתי באותו יום פעמיים למחסן וגם ביום שאחריי ככה שאם לקוח לא עונה אני מציין או משום מה לא תפסתי אותו אני מחכה ליום שאחריי ומוסיף עוד חבילות. כל החבילות חולקו".

ש. כשאתה נחקרת במשטרה שבועז דיבר איתך, אתה ידעת להסביר בעצמך על איזה חבילה מדובר?

ת. לא, עד שלא ראיתי סרטונים והוא אמר לי "זה", היו לי הרבה חבילות שחורות, בדרך כלל רדיאטור, משלוחים כבדים".

חקירה נגדית

55. בחקירתו הנגדית התבקש הנאשם לאשר שחילק את כל החבילות והנאשם השיב: "אני לא יכול לאשר. ביצעתי אותם ואז אמרתי לך, נוספים עוד. זה דוח שיצא בשעה 11:28, במצלמות אבטחה רואים את השעה 11:00, תמיד באותו יום הייתי פעם נוספת במחסן ויש עוד טופס כזה".

בהמשך הסביר את דבריו ופירט: "שוב, לא סיימתי את המשלוחים. אני מגיע למחסן ויש לי עוד טופס שזה בדיוק כמו הטופס הזה אבל הוא דאבל דף. זהו. לשאלת בית המשפט, איך אתה יודע שביום הזה לא סיימת את המשלוחים? אני משיב שיש את האפליקציה, בדוח עצמו ניתן לראות 40, אני יכול לספור אבל אני חושב שיש יתר מ-40. בטופס שהוצג לחקירה וואלה נלקח מה שרצו מהתיק שלי. לשאלת בית המשפט את הת/1 אתה הבאת בחקירה. אני משיב שאני הבאתי הרבה טפסים וזה מה שנבחר מכל הטפסים".

הנאשם חזר על טענתו שכל המשלוחים לאזור חיפה הם בתחום אחריותו כך הגדיר הנאשם את אזור החלוקה כ"חיפה האמיתית" - משמע כל אזור שאינו כולל את הקריות והוסיף מה קרה באותו יום: "ביום המדובר הגעתי במחסן שהיה לחיץ והוא לא הצליח לסדר את הדברים ולכן אפשר לראות את הסריקה כמו שמצוין בסרטונים האלה. בימים אחרים שעושים את העבודה הלוגיסטית כמו שצריך נותנים לי את המשלוח ומצביעים על העגלה, השליח לוקח את העגלה והולך.

56. כשנשאל הנאשם כיצד אם כך המחשב לא הגיע ליעדו? והנאשם השיב: "בואי תראי, אני אומר לך שכל אחד מהמשלוחים יכול להיות המחשב ואני חילקתי".

57. בחקירתו התבקש הנאשם להסביר כיצד יתכן שכל החבילות שבמחסן הן בתחום אחריותו והנאשם הסביר בדבריו והשיב כך:

ש. יש לי עוד משהו שקשה לי קצת להבין. לפי מה שאתה אומר, כמובן אין לו שום קשר למה שאמרנו אבל נניח זו הגרסה שלך. זו אחריות כבדה שמפעל שלם רשום עלייך. דוגמא: אני למשל תובעת ויש תיק, קורה משהו בתיק האחריות היא שלי. איך אתה אומר לבית המשפט ששיטת העבודה שמחסן כמעט שלם רשום עלייך, זו טענה שלא מתקשרת עם שום היגיון בשום מקום עבודה.

ת. אסביר לך שתביני, מכיוון שאני עובד פרילנסר את רואה דוח כזה אני מכפיל כפול 7, כפול 9, 11 שקל. במעמד החוזה שלי, במעמד ההתחייבות של בעל העסק עצמו זה להתחייב לי למשכורת גבוהה, הוא צריך להראות לי שרשומים עליי אלף משלוחים שבאמצעותם אני יכול משכורת איקס. אם הוא אומר שהוא לא יכול לרשום עליי משלוח אין לי דרך לדעת את טיב העבודה שלי, כמה אני מפיק ומדוע. ברגע שנכנסתי למקום העבודה אני הבן אדם היחיד שביצע את חיפה ואת יודעת למה? אני עם רכב. בועז עם קטנוע, הוא לא יכול לקחת חבילות גדולות ונהגים שחתומים עכו - נהריה - כרמיאל והאזורים של גוש צפון, לא רק חיפה אלא גוש צפון מה שאת רוצה, אני עושה את חיפה. כשאני גדלתי בנשר בחטיבה, אני יודע חיפה".

... "הגעתי לפני הזמן באותו היום ולכן בוצעה סריקה לידי. בשאר הימים ואני מבקש את המצלמות האלו, קורה אחד ל. שהוא סורק אותם אחד לאחד וקורה שהוא עשה טעות אנוש ואני לוקח את החבילה. לשאלת בית המשפט, בשורה התחתונה החבילה לא הגיעה ליעדה. היא הגיעה ליעד שהיה רשום במפורש. מה היה רשום. הטענה שקרתה פה כנראה טעות ואני שעיר לעזאזל, אני אומר במפורש בגלל האמון משלוח שאני לקחתי ולא היה משויך עליי ובוועז אישר לי בהודעה משויך".

58. כשניסתה ב"כ המאשימה לתהות אחר גרסתו של הנאשם ותשובותיו השיב:

ש. עד עכשיו אין לי גרסה ברורה להבין, הבנתי היום שאת החבילה לקחת אין מחלוקת. יצאת איתה מהמחסן אין מחלוקת. הטענה שלך שאם אני מבינה נכון כעת כי החבילה חולקה, אין לי מושג מתי, למי, מה קרה איתה אבל אצלי היא לא.

ת. אני לא יכול לאשר, לא מאשר את מה שאמרת.

59. לגרסתו של הנאשם החבילה חולקה וכי בית המשפט נמנע מלאפשר לו להביא ראיות. וכך אמר הנאשם בחקירתו הנגדית:

"אני חוזר לאט. באותו היום בשעה 11.30 לקחתי חבילות. לא חבילה. באותו יום אחרי שחילקתי כמה חבילות חזרתי למחסן לקחת עוד חבילות. בזמן הזה הגעתי למחסן. הורדתי חבילות והבאתי עוד חבילות. יצא עוד דוח. ביום שאחרי, יצאתי לסיבוב של חיפה. אין טעם לחזור למחסן. אני ממשיך את הסיבוב שלי בבוקר. להגיד שהיא חולקה ספציפית באותו יום, לא. אבל היא חולקה. לשאלת בית המשפט למי אני משיב שלבנאדם שהיה רשום. לשאלת בית המשפט יש לי רישומים על כל דבר איפה זה רשום שהחבילה הזו חולקה אני משיב שברגע שאת נמצאת בפלונטר עם הבוסים אז אין דוחות ומה שאספת זה שלך. ביום המדובר, מדובר באפליקציה. ניתן לראות שלא עשיתי 40 אלא עשיתי 60, 70, 80."

תמצית סיכומי המאשימה

60. ב"כ המאשימה בסיכומיה טוענת שעל פי ראיות התביעה המחשב שהוזמן על ידי הגברת מירב ברגר עורכת דין במקצועה מחברת אלפא א' מחשבים בע"מ מחשב של חברת אסוס בעלות של 10,785 ₪ לא הגיע ליעדו. המחשב היה מיועד להגיע על פי ההזמנה לאזור רוממה שינתה לאחר מכן את כתובת השילוח לרחוב שער פלמר בעיר התחתית בחיפה כאשר כעולה מת/4 היה על נהג שמספרו 2952 בעוד שעל פי הדוחות שהנאשם עצמו המציא מספרו 3415.

61. ב"כ המאשימה טוענת בסיכומיה שהסרטון המתעד את החלוקה שנעשתה בבוקרו של מועד החלוקה מדבר בעד עצמו. בסרטון עולה שהנאשם לקח חבילה שלא נסרקה על ידי בועז והועברה לעגלה שלו. הנאשם טוענת המאשימה מודה שנטל את החבילה אך לנאשם מספר גרסאות. טוענת המאשימה שבחקירתו הנאשם מאשר כי ככלל שום חבילה אינה יוצאת לפני שבועז סורק אותה עבור הנהג עם הברקוד אך לדבריו ישנם מצבים בהם בועז מסדר לו מראש את החבילות והוא בוחר אותן. טוענת המאשימה שבהליך השימוע טוען הנאשם טענה חדשה לפיה לקח את המחשב אבל חילק אותו או שהחזיר אותו לסניף. תקציר הליך השימוע הומצא רק בסיומו של הליך ההוכחות. טוענת ב"כ המאשימה, טענה זו לא נטענה לא בחקירה ולא בהליך שמיעת הראיות ולו הנאשם היה עושה כן, המחשב היה מאותר די מהר בעגלת ההחזרות ולא כך היו פני הדברים.

62. טוענת המאשימה טענה נוספת שהעלה הנאשם טענה נוספת בבית המשפט לפיה הנאשם הוא ורק הוא מבצע משלוחים לאזור חיפה. טענה זו עומדת בניגוד גמור לכל העדויות וכלל נציגי החברה והיא אף אינה מתכתבת עם תדפיסי המשלוח שהמציא הנאשם עצמו. טענה נוספת שעומדת בניגוד לאמור בעדויות העדים היא העובדה שבוחר את החבילות לפי ראות עיניו וסדר העדיפות שלו כאשר על פי הסרטון רואים במפורש שבועז סורק את החבילות לפני שהוא מוסר למשלוח. טענה זו גם אינה מתיישבת עם הנראה בסרטון שהנאשם אינו פונה אליו ולא שואל אותו כל שאלה הקשורה לחבילה.

63. טוענת המאשימה שעדי התביעה כולם העידו בצורה מהימנה וכי לאחר שהמאשימה פרשה את מארג הראיות סבורה היא שיש בכוחן להוביל למסקנה אחת והיא שהוכחה אשמתו של הנאשם. ביחס לשימוש בסרטון כראיה קבילה טוענת המאשימה כי הודעות וואטסאפ וסרטונים נחשבים אמצעי טכנולוגי שאינו חדיש ואין כל מניעה להשתמש באמצעי טכנולוגי כל עוד אין כל חשש שאינו אותנטי. טוענת המאשימה שגם אם ילך בית המשפט כברת דרך לקראת טענת הנאשם שמא נפל פגם בכותרות שהעניק העד שמר לסרטוני המקור והעברת הסרטונים משמר לחוקר פולישוק ולאחר מכן לחקירות בתחנת זבולון הרי שכאשר כל נציגי החברה ובעיקר מר שמר ומעבר לכך כאשר הנאשם עצמו זיהה את הסרטון ככזה המתעד נאמנה את שאירע בשעת האירוע - הוא למעשה ריפא כל טענה או פגם באותה שרשרת.

64. סיכומי של דבר המאשימה טוענת שהוכחה מעל לכל ספק את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר והנאשם לא עורר כל ספק, אזי יש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

תמצית סיכומי ההגנה

65. בסיכומי מפרט ב"כ הנאשם את קו ההגנה של הנאשם וטוען כי אין כל סטייה של הנאשם מקו הגנה זה במהלך שמיעת הראיות ומדובר בנאשם שגרסתו עקבית. בין היתר מצוין גם הסנגור "שהנאשם לא כפר בכך שייתכן שמחשב כלשהו או קופסה כלשהי עברו תחת ידיו מבלי שידע מה מהות החבילה, מה מכילה, וודאי שללא ביצוע פעולת גניבה. הכחשת הגניבה כוללת את הכחשת הכוונה לגנוב, להעלים, וודאי שכוללת הכחשת הכוונה לשלול לעולמים". מהאמור, דומה כי הנאשם כלל לא מכחיש את היסוד העובדתי של עבירת הגניבה ולכאורה עולה כי מחלוקת בעניין עבירת הגניבה נעוצה ביסוד הנפשי של העבירה כיוון שאין מחלוקת שהנאשם נטל ונשא חבילה שחורה. אך לא כך השתמעו פני הדברים במהלך שמיעת הראיות. אציין בעניין זה את תשובתו לכתב האישום של הנאשם כפי שנמסרה לבית המשפט:

לגבי עובדות 1 ו - 2 הנאשם מודה.

לגבי עובדה מס' 3 הנאשם כופר.

הנאשם כופר בכל עובדה מס' 3, מעבר לגניבה או כופרים בגניבה וכן בפרטי המחשב. מחוסר ידיעה או לא יודעים כלל אם היה מחשב כזה ואם כן, מהו מספרו הסידורי.

בכל מקרה הנאשם לא גנב. גם אם מישהו אחר גנב, הנאשם כופר בסוג המוצג ובערכו וכן בעצם העובדה שבוצעה החבאה ע"י הנאשם.

מבחינת עדי התביעה - אבקש לחקור בשלב זה את כל עדי התביעה.

מוסיף ומציין הסנגור בהתייחסותו לסיכומי המאשימה הרי שהנאשם לא מאשר בחקירתו במשטרה את הדברים וכי מאשר שנטל ונשא קופסא שחורה אך מדגיש שאינו יודע אם היא מכילה מחשב. כך, לטענת ההגנה יש מחלוקת בעניין זה.

66. טוען הסנגור שהנאשם מתמיד בגרסתו גם בהמשך חקירתו במשטרה וכן במהלך עדותו של הנאשם בבית המשפט. הסנגור מפרש את דבריו של הנאשם וטוען בסיכומיו: "בניגוד לדברי המאשימה המפרשת אמרה זו כאילו הנאשם מאשר שהמחשב לא הגיע ללקוחה שהזמינה אותו, הנאשם לא מתייחס למחשב זה או אחר הוא פשוט מבין שטוענים נגדו שגנב את המחשב שנעלם על פי התלונה ומסביר שמה שלקח הגיע ללקוח שונה כנראה מהלקוח שהיה צריך לקבל. הוא לא קובע זאת עובדתית כי אינו יודע כלל על מה מדובר".

67. טוען ב"כ הנאשם שהנאשם לכל אורך הדרך אינו מאפיין את המחשב עצמו אלא הנאשם נראה לוקח חבילה שחורה ואין כל אינדיקציה בצילומים שחבילה זו היא המחשב. אפילו ההדפס "אסוס" לא מופיע על החבילה שהעביר לרכבו. טוען הסנגור כי גם הטענה שהנאשם מסר את החבילה ללקוח אחר אינה נכונה שכן בשימוע שנערך לנאשם (1/נ) הנאשם טוען זאת.

68. טוען ב"כ הנאשם שלא ניתן לזהות את החבילה בה היה המחשב ולא ניתן לראות באף אחד מהסרטונים את מספר הבר קוד של החבילה. מעבר לכך טוען הסנגור כל עדי התביעה מאשרים שלא ניתן להבחין במספר הברקוד. העובדה שמציגים מסמכים שהם המלווים את תהליך העברת החבילה מפתח תקווה אין בה די שכן אף אחד מהעדים אינו יכול להוכיח שהחבילה הנצפית בפתח תקווה היא החבילה המגיעה לחיפה. אף אחד מהעדים, כך נטען אינו יכול להצביע על סימון חיצוני משמעותי לפיו ניתן לזהות את החבילה חד משמעית ללא מספר בר קוד. בעניין זה טוען הסנגור גם עדותו של עד התביעה הראשי מר בועז שמר - קצין הביטחון מותירה סימני שאלה מהותיים לגבי זיהוי החבילה השחורה. מוסיף וטוען ב"כ הנאשם שמעדותו של העד נחום עלה כי לא ידע להשיב כמה מחשבים מסוג אסוס היו בידי הקבוצה באותו שבוע בסניף חיפה וכי הוא מעריך שהיה מחשב אחד.

69. בעדותם של עדי התביעה התגלו פגמים וסתירות כך למשל מכנה הסנגור את עדותו של העד שמר מבולבלת ומבלבלת ומדובר בעד ששלט כך נטען בסרטונים ועל חיתוכם במקומות המתאימים לו. כמו כן טוען הסנגור לפגם חמור בשרשרת הראיה לגבי הדיסק און קי (החסן נייד) ובחתימה על ת/10. טוען הסנגור כי הדיסק לא נמסר באופן ידני מהחוקר בפתח תקווה לחוקרת בתחנת זבולון אלא הגיע בתוך תיק שעבר ידיים רבות לרבות קצינים בתחנת זבולון וכי מדובר בקריסה של השרשרת לכל אורכה, לא פחות ואף טוען שהיה מקום להעביר את התיק לעיון מח"ש. הוסיף וטען הסנגור שמדובר אף בטופס מזויף ביחס לת/10.

ב"כ הנאשם טוען בסיכומיו כי אין מדובר בגניבה אלא אי סדר בעבודת החברה ובעיות משמעת.

70. באשר לעדותה של החוקרת נוי אלקובי טוען הסנגור שלא נעשה דבר כדי לנסות ולהעשיר את האינפורמציה ביחס לשיחה שנוהלה לכאורה בין נציג החברה למתלוננת ולפיה נאמר לה שלפי רישומי המחשב קיבלה את המחשב. החוקרות כך נטען אינן מגלות שמץ של עניין בכך.

71. באשר לעדות הנאשם טוען הסנגור מדובר בעדות עקבית עוד מהשימוע ועד לעדותו בבית המשפט וכי העדים מאשרים מרבית דבריו של הנאשם.

72. טוען ב"כ הנאשם כי בית המשפט בהחלטותיו פגע בהגנת הנאשם. כך למשל טוען הסנגור כי בהחלטותו להתיר את הוספת עד התביעה בסוף פרשת התביעה פגעה בהגנת הנאשם לאחר שהתביעה ידעה מבעוד מועד שהסנגור אינו מקבל את העברת המוצג וכי הוא מתנגד להגשת המוצג. כמו כן טוען הסנגור כי סירובו של בית המשפט לאפשר לנאשם את קבלת מכלול כל הסרטונים וחומרי חקירה כעולה מבקשתו על פי סעיף 108 לחסד"פ פגעה עד מאד בהגנתו של הנאשם וכי בכוונת מכוון לא הועברו חומרי חקירה אלו לידי משטרת ישראל.

73. לסיכום טוען הסנגור שהמאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה ולא הצליחה להוכיח שאותה קופסת קרטון שחור אותה לקח הנאשם לצורך הפצתה היא הקופסה בה היה אותו מחשב. טוען הסנגור כי הנאשם העלה את האפשרות שחילק את אותה קופסה והתביעה לא הצליחה להוכיח שלא כך הם פני הדברים. בנוסף טוען ב"כ הנאשם ששלל התנהגויות הן במישור הראייתי והן כתוצאה מכשלי החקירה מהותיים די בהם כדי להביא ליצירת הספק הנדרש לזיכויו של הנאשם.

דין והכרעה

74. לאחר ששמעתי ראיות הצדדים שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק את אשמתו של הנאשם ולפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

75. מצאתי לתת אמון מלא בכל עדויות עדי התביעה. אני דוחה את טענת ההגנה כפי שהוטחה בפני העד מר נחום כהן לפיה הטריגר להגשת התלונה למשטרה היתה העובדה שהנאשם הגיש תביעה בבית הדין לעבודה כנגד החברה. העדים רובם עובדים בחברה לא העצימו את הפרטים והמידע שמסרו לבית המשפט ותיארו את השתלשלות העניינים כפי שהתגלתה בפניהם לאחר בדיקתם.

76. מנגד לא נתתי אמון בגרסתו של הנאשם. מדובר בגרסה שפרטיה התגלו והתפתחו עם התקדמות ההליך המשפטי. לא בכדי בית המשפט פה פעם אחר פעם במהלך שמיעת הראיות פנה לב"כ הנאשם על מנת לקבל הבהרות באשר למסגרת יריעת המחלוקת. תשובתו של הנאשם לכתב האישום היתה כללית ומעורפלת. זכותו של נאשם לצמצם את תשובתו על מנת שלא לחשוף יתר על המידה את קו ההגנה ואולם יש לכך משמעות ראייתית וכן משמעות למידת האמון שבית המשפט נותן לעדותו של הנאשם. בהמשך, עם התקדמות ההליך המשפטי התוודע בית המשפט לפרטים הקטנים ואף הגדולים הקשורים לגרסת הנאשם וקו ההגנה קרם עור וגידים במהלך שמיעת הראיות, בעיקר בחקירות הנגדיות. ב"כ הנאשם הפך כל אבן על מנת לסייע למרשו. כך למשל בתשובתו לכתב האישום אמר ב"כ הנאשם שהנאשם לא גנב, גם אם מישהו אחר גנב, הרי הנאשם כופר בסוג המוצג, ערכו ועצם העובדה שבוצעה החבאה מצד הנאשם. בתשובתו לכתב האישום לא טען הנאשם שלקח חבילה כלשהי הנחזית לטענת המאשימה כמחשב מושא כתב האישום ואף מסר אותה ליעדה או בטעות לקח חבילה אחרת או שבטעות סיפק אותה ליעד שונה. יתירה מכך, גרסתו של הנאשם כעולה מעדותו היא שחזר לאחר מכן למחסן על מנת להחזיר חבילה מיותרת. גרסה זו לא נטענה בשום שלב בפתח משפטו של הנאשם. העד שמר התבקש להתייחס לטענה זו והוא השיב שהדבר לא קרה. לא זו אף זו בקשתו של הנאשם לפי סעיף 108 לחסד"פ נסמכת בעיקר על גרסת הנאשם

שלטענענטו שב למחסן לאחר מכן או מספר ימים לאחר מכן. גרסה זו היא גרסה כבושה שלא נטענה קודם לכן, וכל המאמצים לשוות לגרסה זו עקביות לא צלחו.

לפי סעיף 152 לחסד"פ, ישאל בית המשפט את הנאשם מה תשובתו לאישום. שלב המענה לכתב האישום מגדיר עבור המאשימה ובית המשפט את המסגרת הדיונית והראייתית הרלוונטית ולטעמי אין מדובר בשלב טכני אלא מהותי. כאמור, הנאשם רשאי שלא לחשוף הגנתו בצורה מפורטת אך יחד עם זאת נאשם שיימנע מלתת מענה לכתב האישום או לשאלות בית המשפט בעת תחילת המשפט, הדבר עשוי לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה (סעיף 152(ב) לחסד"פ).

77. הסנגור טען כי כבר מלכתחילה ניתן היה להבין את גרסת הנאשם על פי פרוטוקול השימוע וכן חקירת הנאשם אך כל אלו אינם בידיעת בית המשפט בפתח משפטו ומשמעות כפירתו של הנאשם בתחילת ההליך היא כפירה כללית ומעורפלת. לא בכדי מדובר בכפירה כללית, כך יכול היה הנאשם ליצוק תוכן לפרטים המשלימים שנועדו להשלים את הכפירה הכללית וזאת בהתאם להתקדמות ההליך. הסנגור בעצמו הלן על כך בסיכומיו והפנה לכך שבית המשפט פנה פעם אחר פעם בשאלות הבהרה ביחס לגדר המחלוקת בי הצדדים.

עדויות של עדי התביעה

78. מצאתי ליתן אמון מלא בעדויות של עדי התביעה. אמנם, כטענת הסנגור היו נושאים וסוגיות שהעדים לא ידעו לספק תשובה, לא ידעו להשיב או לא זכרו אך לא השתכנעתי שמדובר בסתירות או שאלות המצביעות על חוסר היגיון ואשר מקעקעות את גרסת העדים. ולפיכך אני דוחה את טענותיו של הנאשם בעניין זה. מארג הראיות שלחובת הנאשם בנוי מפיסות ראיות שכל אחד מהעדים השלים לכדי תמונה כללית. סיכומי של דבר שהחבילה מושא האישום לא הגיעה ליעדה מעולם וזאת ניתן ללמוד באופן שאינו משתמע לשתי פנים מהראיות שהובאו לעיוני וכעולה מהעדויות.

79. העד בועז גל מנהל התפעול, הסביר בצורה מפורטת לגבי סדרת הפעולות המבוצעת בחבילה החל מקליטתה במחסן החברה בפתח תקווה דרך קבלת החבילה במחסנים בחיפה, שם מתבצעת סריקה למוצר. במהלך עדותו כמו ליתר העדים הוקרן הסרטון המתעד את רגע לקיחת החבילה השחורה לעגלת המשלוחים של הנאשם. העובדה שהעד לא ידע לפרט מהי העגלה ממנה לקח הנאשם את החבילה אין בה כדי להקטין ממשקל עדותו ולקבוע כי עדותו אינה אמינה או שטעה לחשוב שכך הם פני הדברים. מעדותו של העד עולה שכל חבילה חייבת להיסרק. אין מחלוקת שהנאשם נראה לוקח חבילה ומעבירה ללא סריקה לעגלת המשלוחים שלו. כל הסבר אחר לנראה בסרטון חוטא אל האמת. העובדה שהנאשם בחקירתו מציין: **"אני מזהה את עצמי לקחתי חבילה שחורה שהיתה מונחת על הרצפה והכנסתי אותה לעגלה"** יש בה ראשית הודאה למעשה הגניבה וללקיחת החבילה השחורה בעגלה שלו ולאחר מכן להעברתה לרכבו

ומאז נעלמו עקבותיה. התייחסותו של העד בועז לנראה בסרטון מלמדת כי לשיטתו ככל שהנאשם לקח חבילה שלא נסרקה לעגלה שלו שעה שלא היה מורשה לעשות כן, מגבשת את מעשה הגניבה.

80. טענתו של הנאשם לסיכום כביכול בינו לבין בועז על כך שהיה מורשה לקחת איזו חבילה שירצה מהמחסן אינה נתמכת בשום ראיה ואף עומדת בסתירה לעדותו של העד בועז. טענה זו הועלתה על ידי הנאשם רק בשלב החקירה הנגדית ולא קודם לכן ואף לא מצאה ביטוי בחקירתו הנגדית של בועז. לא זו אף זו שהעד בעדותו אומר שכאשר הפנה את גבו הנאשם לקח את החבילה ושם אותה בעגלה שלו: "**ברגע שאני מפנה את הגב הוא לוקח מעגלה אחרת מחשב ומעמיס אותו על העגלה שלו. אז הוא יוצא איתה מהמחסן להעמיס על הרכב שלו. כשאמרתי איתה כוונתי לעגלה שלו.**"

81. העד מסר פרטים רבים תוך כדי הקרנת הסרטון ואף לאחר מכן, ההגנה לא הטיחה בפני העד את גרסת הנאשם לפיה קיימות הסכמות עם בועז באשר לסריקה ובאשר הרשאה שניתנה לנאשם לקחת איזו חבילה שחפץ ולשים אותה ללא בדיקת בועז בעגלה שלו. לפיכך אני מוצאת את עדותו של העד מהימנה.

82. עדותו של העד בועז שמר מנהל הביטחון של החברה הוגדרה בסיכומים על ידי הסנגור מבולבלת ומבלבלת. אני דוחה טענה זו. העד העיד מניסיונו כקצין הביטחון של החברה, סיפר על צורת העבודה ונהלי העבודה בחברה וכן על התנהלותו במסגרת האירוע מושא האישום. העד הסביר כיצד הוריד את הסרטונים באמצעות מחשב החברה והעובדה שנתן כותרת לכל אחד מהקבצים. העד התייחס בעדותו על כך שרק חבילה אחת מאת הלקוח חברת אלפא התקבלה בסניף חיפה. העד מסר את כל הפרטים הנדרשים על מנת לזהות את החבילה מיתר החבילות. עדות העד דווקא ניתן להתרשם שטרם טפלו על הנאשם האשמות בחנו מספר אנשים את הסרטונים על מנת להיות בטוחים בכך. ציין העד שאף ניתנה לנאשם האפשרות להשיב את המחשב ואולם נוכח הכחשת הנאשם ועמדתו לא נותרה ברירה והוגשה תלונה כנגד הנאשם בגין גניבה. העד מצא לנכון לספר בעדותו שתקופת מה טרם האירוע מושא האישום הנחה במפורש כי אין נהג מורשה להוציא חבילה מהסניף ללא אישור סריקה קודמת של בועז למעט שני נהגים בלבד והנאשם אינו נמנה עליהם. לפיכך, ברור כי הנאשם בהוציאו את החבילה השחורה ללא סריקה או אישור מאת בועז מהווה סטייה מהנהלים החברה. אני מוצאת שהתנהגותו זו של הנאשם נעשתה במתכוון ועל מנת לגנוב את החבילה, קל וחומר כאשר הנאשם נראה לוקח את החבילה כאשר בועז מפנה את גבו לנאשם ולכלוב שלו. העד זיהה את חבילת המחשב על סמך המדבקה בצידה הימני של האריזה הייחודית של אסוס כאשר הנאשם העמיס את החבילה על רכבו. כמו כן דבריו של העד משתלבים עם כל הסרטונים שהוגשו בנוסף לסרטון המחסן בסניף חיפה, שם נראית החבילה בכל סרטון עד אשר הגיעה לסריקה בסניף חיפה.

אשר על כן, אני מוצאת שעדותו של העד מהימנה ואמינה ולא מצאתי כי העד ניסה בדרך כלשהי להפליל את הנאשם בהאשמת שווא או שעדותו היתה מבולבלת.

האם הקופסה השחורה הכילה את המחשב

83. שאלת זיהוי החבילה היא השאלה בלב ליבו של תיק זה. הנאשם שאישר שלקח חבילה שחורה ושם אותה בעגלת המשלוחים שלו טוען כי לא ניתן לקשור בצורה וודאית ומעל לכל ספק סביר כי מדובר במחשב שהוזמן על ידי המתלוננת ולא הגיע ליעדו. מת/4 נראית קליטת החבילה ובפרטי הובלה והסעה נרשם מספרו של הנהג - 2952, בעוד שמספר הנהג של הנאשם - 3415.

84. מת/5 עולה כי חבילה שחורה עם סמל חברת אסוס (ASUS) נראית בעגלה לצורך העברתה לסניף חיפה. מדובר בתצלום שבשעה 20:54:12 ביום 27.11.17. בהמשך, בסניף חיפה, גם שלא ניתן לראות בבירור את הכיתוב אסוס על גבי החבילה אותה לקח הנאשם ללא סריקה, ניתן לראות כי מדובר בחבילה שחורה (הנאשם אף מאשר זאת). העדים בועז גל ובועז שמר מתארים את החבילה ואת היותה ייחודית באריזתה וצינו כי מדובר בחבילה השחורה שהכילה את המחשב ומצינים כי באותו יום היתה רק חבילה אחת שכזו.

85. העובדה שלא ניתן לראות לטענת הנאשם את הברקוד בסרטון איננה מלמדת כי אין מדובר באותה חבילה. כל הגורמים המקצועיים, העדים זיהו את אותה חבילה שעשתה דרכה מפתח תקווה לחיפה ולא מדובר בחבילה אחרת לפיכך, הרי שניתן לקבוע כי החבילה השחורה אותה לקח הנאשם ללא אישור היא החבילה שהכילה את המחשב מסוג אסוס אותו הזמינה המתלוננת.

86. חזרתי וצפיתי בסרטון שוב ושוב. על מנת להתרשם מהדרך שעשתה החבילה הנושאת את המחשב מושא האישום יש לצפות בכל הסרטונים שהוגשו. לאחר שצפיתי בסרטונים, לא נותר בליבי ספק כי הנאשם לקח ללא רשות ואישור חבילה בצבע שחור כאשר בועז הפנה את גבו לנאשם ולעגלת המשלוחים שלו, העביר את החבילה ללא סריקה ושם אותה בעגלה שלו. בהמשך הנאשם העמיס את אותה חבילה שלא נסקה ונלקח ללא אישור ברכבו רכבו.

87. אני מוצאת כי קיימות ראיות רבות המבססות את המסקנה היחידה האפשרית לגבי אופן מעורבות הנאשם באירוע ואת אשמתו של הנאשם, החל מעדותם של כל עדי התביעה וכלה בראיות הנוספות ותיעוד האירוע בכללותו. ניתוח הראיות ומשקלן המצטבר, אינו מקים ספק שמא, יתכן יש ממש בגרסתו של הנאשם לגבי אופן התרחשות הדברים ואני סבורה שהנאשם לא עורר ספק זה.

טענת ההגנה לפגיעה בהגנת הנאשם בהליך המשפטי

88. הנאשם בסיכומיו טען כי בית המשפט בהחלטותיו פגע בהגנת הנאשם בהליך המשפטי. כך למשל טען הסנגור כי החלטת בית המשפט להוספת עד תביעה בסוף פרשת התביעה לאחר שהתביעה ידעה מבעוד מועד על כך שהסנגור אינו מקבל את העברת המוצג והצגתו לבית המשפט פגעה בנאשם. אין בידי לקבל טענת הנאשם כי זכויותיו בהליך דן קופחו או נפגעו. הנאשם וסנגורו ידעו מתחילת ההליך המשפטי ואף קודם לכן על קיומו של סרטון המתעד באופן ברור כי הנאשם לקח חבילה ללא שנסקרה והעבירה לעגלת המשלוחים שלו. כזכור, הנאשם מאשר כי הוא מזהה את עצמו בסרטון ומאשר שהוא נראה מעביר חבילה שחורה לעגלה. הסרטון היה אמור להיות מוגש באמצעות העד שהפיק את הסרטון ולפיכך, לא יכולה היתה המאשימה לדעת בשום שלב שהסנגור כופר בשרשרת

העברת הסרטון שעה שהנאשם מאשר את הנצפה בסרטון. לפיכך, ניתן היה להגיש את הסרטון באמצעות עדי התביעה. מפרוטוקול הדיון עולה שבית המשפט נעתר באופן חלקי להתנגדות הנאשם ובתחילה הסרטון לא הוגש כמוצג עד אשר תוקן כתב האישום והוספה עדת התביעה הרלוונטית הנוספת (על אף שכאמור לטעמי ניתן היה להגיש את הסרטון גם על ידי עדים אחרים). לפיכך, אני דוחה את טענת הנאשם כי זכויותיו קופחו ובית המשפט פגע בהגנתו. אציין, כל העדים כולם הרשומים כעדי תביעה העידו בבית המשפט. עדות העדים התפרשה על פני ישיבות רבות באופן יחסי ובית המשפט אפשר גם אפשר לסנגור לחקור חקירות נגדיות ארוכות שנמשכו שעות ארוכות. פרוטוקולי הדיונים מדברים בעניין זה בעד עצמם על כן טענת הנאשם כי קופחו זכויותיו או שבית המשפט פגע בהגנתו דינן להידחות על הסף.

89. לאחר שהנאשם אישר בעדותו במשטרה וכן בעדותו בבית המשפט, כי מדובר בסרטון המתעד אותו במחסן ביום האירוע מצאתי שיש לקבל סרטון זה ולייחס לו משקל מירבי מבחינת מהימנות לעניין זה ראו י. קדמי, "על הראיות", תש"ע - 2009, חלק שלישי, עמ' 1307-1306, וכן את העדויות אופן העתקת הסרטון ושרשרת העברת הסרטון. ראו ע"פ 2801/95 קורקין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1), 791, 804. בנוסף, ראו רע"פ 5440/16 מדינת ישראל נ' יניב עמר, (14.8.2016). באשר לטענת הנאשם שהעד בועז שמר ערך את הסרטונים והשאיר חלק מהם על גבי מחשבי החברה מבלי להעבירם למשטרה ובכך קרסה כל שרשרת הבאת הראיות בעניין זה, יש לדחותה. העד הסביר כי ערך את כל חומרי התיעוד הרלוונטיים לאירוע. כך למשל כאמור צפייה בסרטונים מלמדת כי הועברו סרטונים הקשורים למסלול הגעת החבילה לסניף בחיפה ולאחר מכן הסרטון במחסן ומחוצה לו. בנסיבות אלו לא מצאתי שהיה טעם נפגם בכך שלא הועברו כל סרטוני חומר הגלם למשטרת ישראל.

מוסיף וטוען הסנגור כי העובדה שבית המשפט קבע כי החלטה באשר לבקשה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 108 חסד"פ תינתן במסגרת הכרעת הדין פגעה בהגנת הנאשם. כאמור ביום 22.12.21 וזאת לאחר פרשת התביעה הגיש הנאשם בקשה לקבלת מדיה ומסמכי מחשב. הנימוק לבקשה מתבסס על עדות עדי התביעה. לטענת ההגנה מדובר בסרטונים המתייחסים לימים בנקודת החזרת חבילות למחסן. טוען הסנגור כ מדובר בבקשה בעקבות עדותם של עדי התביעה. בהחלטתי קבעתי כי הבקשה נדחית והנימוקים לה יינתנו במסגרת הכרעת הדין. יש לדחות מכל וכל את טענת ההגנה לפיה בית המשפט בהחלטתו פגע בזכויותיו של הנאשם או פגע בהגנת הנאשם. הבקשה שהוגשה על ידי ההגנה היא תולדה של גרסתו המאוחרת של הנאשם שחזר על מנת להשיב את המוצרים או החבילות שנשארו עודפות. אמנם הבקשה הוגשה טרם הנאשם העיד ואולם, גרסתו זו של הנאשם היתה מן הסתם ידועה לסנגור ואולם בכל שנות ההליך המשפטי לא מצא לנכון להגיש בקשה כלשהי לעיון בחומר חקירה, אלא עשה זאת רק בתום פרשת התביעה. לגופו של עניין לא מצאתי שבחומר חקירה הקיים יש בו באופן וודאי לתמוך בהגנת הנאשם וגרסתו הכבושה ובעניין זה הרי שמדובר ב"מסע דיג". הנאשם לא הניח תשתית ראייתית ראשונית לכך שבוודאות ימצאו נתונים או ראיות לאחר סריקת צילומי המחסן שעות ואולי ימים לאחר האירוע. מדובר כאמור בטענה שהועלתה לראשונה בשלב שמיעת הראיות בתחילה בשאלות שהופנו אל העד בועז ולאחר מכן בגרסתו של הנאשם בבית המשפט. משכן אני סבורה שהנאשם לא עמד במבחן שנקבע בפסיקה להפעלת סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 108 לחסד"פ.

מחדלי חקירה

90. הנאשם טוען למחדלי וכשלי חקירה, כאלו המביאים למסקנה כי יש להורות על זיכוי הנאשם.

כך למשל מתייחס הסנגור לעובדה שקיים מזכר ממנו ניתן ללמוד שנאמר למתלוננת על ידי מאן דהוא שהמחשב שלה כבר נמסר. אמנם, אני סבורה שהיה מקום לברר במסגרת כל הבדיקות שנערכו מי שוחח עם המתלוננת ועל סמך מה נאמרו הדברים אך לא מצאתי כי יש בכך כדי להוביל למסקנה שמדובר במחדל חקירה שיש בו כדי להביא לזיכוי הנאשם.

91. לעניין נפקות מחדלי חקירה אפנה לע"פ 2840/17 **ניאזוב נ' מדינת ישראל** (4.9.2018):

"השאלה אותה נדרש בית המשפט לבחון היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו'... נפקדות של מחדל החקירה תלויה, אפוא, ב'תשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספיקת אותם מעורר הנאשם, והמסקנות תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין' ".

וכן אפנה עוד לע"פ 2697/14 **ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל** (06.09.2016).

92. סיכומי של דבר, שאני דוחה טענת ההגנה למחדלי חקירה המובילים לזיכוי הנאשם.

סיכום

93. לא נתתי אמון בגרסת הנאשם. גם אם אצא מתוך הנחה הנוחה לנאשם (ואיני סבורה כן) שהנאשם לקח חבילה בטעות ומסר אותה ליעדה, הרי שהנאשם אינו יכול להסביר מדוע אם כן אין כל תיעוד למסירה זו. יתירה מכך, לנאשם אין כל הסבר לטענה שבסופו של דבר לא הגיעה חבילה זו לא ליעדה למתלוננת ואף לא לאדם אחר. לנאשם אין כל הסבר להיעלמותה של החבילה. מנגד אני סבורה שהמאשימה הוכיחה בראיותיה שהחבילה שהנאשם העביר לעגלה שלו היא החבילה שהכילה את המחשב שבסופו של יום נעלם ועל פי הראיות נגב על ידי הנאשם ולפיכך, אני קובעת שיסודות העבירה הוכחו מעל לכל ספק סביר.

אשר על כן אני מרשיעה את הנאשם מעל לכל ספק סביר בעבירה של גניבה בידי עובד - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ב, 11 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים